

Til lovforslag nr. L 143. Betænkning afgivet af Landbrugs- og Fiskeriudvalget den 14. april 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v.

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til landbrugsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af landbrugsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse* med de af landbrugsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan stemme for de stillede ændringsforslag. Mindretallets holdning til denne bemyndigelseslov er, at loven er et levn fra gamle dage. Dengang kunne der måske være noget fornuftigt i at opkræve produktionsafgifter til anvendelse til fornuftige ting, såsom afsætningsfremme, forskning og forsøg, produktudvikling, uddannelse og rådgivning, sygdomsforebyggelse og -bekæmpelse samt øvrige opgaver.

I dag er tiden dog løbet fra denne form for bemyndigelseslove af blandt andet to årsager:

For det første skal politikerne ikke bære et medansvar for, hvor meget der skal opkræves i produktionsafgifter, og hvordan de opkrævede produktionsafgifter anvendes. Landbrugets or-

ganisationer må selv fastsætte de bidrag, som de ønsker anvendt på fælles formål, og selv forestå opkrævningen af disse bidrag (eller afgifter). Alle andre erhverv i Danmark kan selv finde ud af at opkræve forskellige former for bidrag til fælles formål såsom markedsføring af deres produkter. De enkelte landboforeninger kunne tænkes at forestå denne opkrævning, f.eks. sammen med opkrævning af det årlige kontingent til foreningen. Nogle landboforeninger beregner deres årlige kontingent ud fra bedriftens størrelse, antallet af dyr m.v., og opkrævningen af produktionsafgifter til de fælles formål kunne opkræves ved samme lejlighed. Det skal politikerne og Folketinget ikke blande sig i.

For det andet har den enkelte landmand ikke direkte indflydelse på, hvordan produktionsafgifterne anvendes. I gamle dage, da der f.eks. var mange slagterier, kunne der være noget fornuftigt i, at midlerne kunne anvendes til en fælles markedsføring af danske slagteriprodukter, noget som det enkelte slagteri ikke selv kunne magte. I dag er der fem store slagterier tilbage, som er giganter på området. Det er umiddelbart svært at se, hvorfor landmanden igennem en produktionsafgift skal medvirke til et slagteris markedsføring.

Såfremt landbruget stadig ønsker at opkræve en eller anden form for produktionsafgift,